

עפ"ת 53791/03/24 - יחיה הרוש, נגד מדינת-ישראל, פרקליטות חיפה (פלילי)

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ת 53791-03-24 הרוש נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 146314/2022
בפני כבוד השופט מאزن דאוד
ייחיה הרוש,
המעורער:

- נגד -
מדינת-ישראל, פרקליטות חיפה (פלילי)
המשיבה:

ב"כ המערער: עו"ד נחמי פינבלט

ב"כ המשיבה: עו"ד לילך סרנה

פסק דין

מבוא:

- לפני ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום לتعבורה בחיפה (להלן: "בימ"ש קמא"), אשר ניתן ביום 14.02.24, על ידי כב' השופט אור לerner, בתיק פל"א 22-03-8565.
- הערעור מופנה כנגד חומרת הדין ובעיקר עונש המאסר בפועל.

ההילך בביים"ש קמא:

- המערער הובא לדין בביים"ש קמא בגין העבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"); נהיגה בנסיבות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודה; נהגה ללא רישון רכב, לפי סעיף 2 לפקודה; נהיגה בטרקוטרון בכביש שלא במושב או בקיבוץ, לפי תקנה 32(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; עבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי (נוסח חדש), תש"ל - 1970.

עמוד 1

- .4. כעולה מעובדות כתב האישום, המערער נהג בטרקטורון חשמלי מסווג סופה (להלן: "הטרקטורון") ברחובות טירת כרמל שלא לשם חציית הכביש או בתחום מושב או קיבוץ. כל זאת עשה המערער בגין לפסילה שהוטלה עליו למשך 11 חודשים במסגרת פ"ל 18-11-11100 ולאחר שהפקיד רישיונו ב-22.03.01. המערער נהג בטרקטורון, בקלות ראש, כאשר אין לו רישיון רכב בתוקף ולא תעודה ביטוח בתוקף על השימוש בטרקטורון.
- .5. לאחר שנשמעו רוב העדים בתיק, הגיעו הצדדים לידי הסדר טיעון לפיו יודה המערער במიוחס לו בכתב האישום, יורשע וווטל עליו העונשים הבאים:
- "**המואשימה תטען למאסר של 9 חודשים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות במידה והנאשם ימצא מתאים לכך ע"י הממונה. הנאשם יטען חופשי בעניין זה. יתר רכיבי העונשה לרבות סוגם, לשקד בית המשפט.**"
- .6. המערער הורשע, על סמך הודהתו במסגרת הסדר הטיעון, בעבורות המיויחסות לו בכתב האישום והופנה לממונה על עבודות שירות שמצא אותו כשיר לרצות מסר בדרך של עבודות שירות, ב מגבלות והמליץ על השמותו בעיריית טירת כרמל.
- .7. ביום"ש קמא קבע כי מתחם העונש ההולם ל蹶ה דון נع בין מסר קצר שנייתן לרצותו בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל של 15 חודשים; פסילה מלנהוג בפועל לתקופה 9 חודשים ועד 4 שנים, ורכיבי עונשה נלוויים.
- .8. בסופה של יום הטיל ביום"ש קמא על המערער את העונשים הבאים:
- קנס בסך 1500 ₪; 12 חודשים פסילה בפועל, הפעלת 4 חודשים פסילה על תנאי שהוטלו ביום 5.1.20, בתיק מס' 19-05-7250, וזאת בחופף לפסילה שהוטלה, הפעלת 6 חודשים פסילה על תנאי שהוטלו ביום 3.2.22, בתיק מס' 11100-11-18, וזאת במצטבר לפסילה שהוטלה, כך ששה"כ ירצה המערער 18 חודשים פסילה בפועל; 4 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים; 6 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים; 7 חודשים מסר בפועל, הפעלת 4 חודשים המאסר על תנאי שהוטלו ביום 5.1.20 בתיק מס' 19-05-7250 וэтת באופן שחודשים מתוכן ירצו במצטבר והיתרה בחופף, כך ששה"כ ירצה המערער 9 חודשים מסר בפועל, אותם ירצה בבדיקות שירות בעיריית טירת כרמל.

טענות הצדדים:

- .9. המערער מiquid את טענותיו לעובדה כי תיק זה יהודי ובעל אופי תקדים יחסית מבון זה שהטרקטורון החשמלי, עליו נהג המערער איננו כלי הדורש רישיון הנהיגה או רישיון רכב וכי לאחר החסר החקיקתי

כאמור, הושלם הפער ע"י הפסיקה שנוצרה לאחר יום ביצוע העבירות ע"י המערער. לטענת המערער, שגה ביום"ש קמא עת לא לפק בחשבו בצורה מספקת את הנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה ודן את המערער ע"פ פסיקה מאוחרת ומדיניות אכיפה חדשה של משטרת ישראל שלא הייתה נהוגה בזמן ביצוע העבירות.

10. המערער סבור כי מתחם הענישה היה צריך להיות נמור יותר, אפילו בבחינת הארכת המאסר המותנה וכי היה על ביום"ש קמא לתת משקל גדול מאוד לעובדה כי המצב המשפטי במועד ביצוע העבירות לא היה ידוע לאשרו, הן בקביעת מתחם העונש והן בסטייה לקולא ממנה בשל שיקולי הגנה מן הצדק וחסימם. אשר על כן, ביקש המערער להאריך את המאסר המותנה וכפועל יצא לא להטיל מאסר בפועל וכן להאריך את הפסילות המותנה ולהסתפק בפסילה מותנית.

11. מנגד, המשיבה ביקשה לדוחות את הערעור. צינה כי המערער הודה בכל עובדות כתוב האישום, לאחר שהתייק נשמע כמעט במלואו. עוד צינה כי ביום"ש קמא נתן גזר דין מנומך תוך התחשבות במערער, בשים לב לסוגיית הטרקטוריון החשמלי, ונמנע לקבוע מתחם ענישה גבוהה יותר. המשיבה סבורה כי העונש הוא עונש סביר ואין מקום לחזור ממתחם הענישה מהשיקולים שהעלתה המערער בטיעוני.

דין והכרעה:

12. לאחר שיעינתי בגזר הדין של ביום"ש קמא, בהודעת הערעור על נספחה, בהרשעותיו הקודמות של המערער, ושמעתית טענות הצדדים, אני מחליט לדוחות את הערעור, כפי שיפורט בהמשך.

13. נקודת המוצא היא כי בית המשפט יטה שלא להתערב בעונש שהושת על ידי הערקה הדינית, אלא במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית מדיניות הענישה הנהוגת או הרואה במקרים דומים, או כאשר נפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדין - (ראו למשל ע"פ 968/20 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (22.3.2021); ע"פ 4124/21 **מדינת ישראל נ' רימוני**, פסקה 10 (1.6.2022); ע"פ 1222/22 **מדינת ישראל נ' נאצ'ר**, פסקה 10 (23.6.2022)).

דברים אלו מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בגזר דין המצוי בטוחה הענישה עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, שאז "נדרשות נסיבות מיוחדות וחריגות עוד יותר כדי להצדיק את ההתערבות בעונש שנגזר" - (וראו: ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013) ; ע"פ 9048/11 מוחמד נגד מדינת ישראל (24.5.12); התערבות בו נדרשות נסיבות מיוחדות אף ביתר שאת; ע"פ 5953/13 **מדינת ישראל נ' אהרון**, פס' 18 (6.7.14)).

ענינו של המערער אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו, זאת בפרט לאור ההסכמה העונשית בהסדר הטיעון, לפיה הוסכם כי המשיבה, תטען למאסר של 9 חודשים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות והמערער יטען באופן

חופשי בעניין זה (כאשר יתר רכיבי הענישה לרבות סוגם הם לפי שקי"ד בית המשפט).

14. על עבירה של נהיגה בזמן פסילה וחומרתה והצורך בענישה מחמירה בגיןה, לאור העובדה כי טמון בה סיכון בטיחותי לציבור הנהגים והולכי הרגל ואף משקפת היא יחס של ביזוי החוק וצווי בית המשפט - ראו רע"פ 3878/05 **יעקב בנגזוי נ' מדינת ישראל** (26.5.05) (להלן: "עניין בנגזוי"); רע"פ 1392/09 **נתן אבנילוב נגד מדינת ישראל** (5.3.09), רע"פ 3943 **אسلم ברהום נגד מ"י** (27.5.11).

לעניין הענישה בגין עבירה זו של נהיגה בזמן פסילה ראו גם רע"פ 6206/07 **ענתבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.9.07); רע"פ 303/10 **עבד אל קאדר נגד מדינת ישראל** (13.1.10); רע"פ 2666/12 **אמיר עטאללה נגד מדינת ישראל**, (23.4.12).

15. סבורני כי מתחם הענישה שנקבע ע"י בימ"ש קמא הינו סביר והולם בנסיבות העניין - **ראו והשו,** **בנגזוי;** רע"פ 1211/12 **אברהם נגד מדינת ישראל** (15.2.12); רע"פ 8013/13 **مصطفוד נגד מדינת ישראל** (7.9.13); רע"פ 8253/10 **שלמה גיא נגד מדינת ישראל** (9.1.11); רע"פ 13 **עדיאל שחן נגד מדינת ישראל** (6.1.14).

ראשית, אצין כי רכיבי הענישה עליהם סיכמו הצדדים במסגרת הטיעון מצוים במתחם העונש ההולם שנקבע ע"י בימ"ש קמא אשר החליט לכבד את הסדר הטיעוני, תוך התחשבות בנסיבות ביצוע העבירות בונגעו לתקידמים התקיק ואי הבירות הנוגעת לשימוש בטרקוטורונים חמליים ובאכיפת האיסור.

שנית, יש לציין כי בקביעת מתחם הענישה בית המשפט אינו כובל להסכמות הצדדים, והוא מוסכם, ואפילו נדרש, לקבוע את מתחם הענישה הראו בהתאם להוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין ובהתייחס לנסיבות המקרה שלפניו - (ראו: ע"פ 1548/18 **גיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 19 (28.11.18); ע"פ 921/17 **זעיר נ' מדינת ישראל**, פסקאות 16-17 (28.5.17)); כן ראו ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (4.12.13), שבמסגרתו, בית המשפט העליון עשה הבחנה בין טווח ענישה שלגביו הוסכם בהסדר טיעון ספציפי, לבין מתחם ענישה המשקף את הדין הכללי, וכך סוכמה הבדיקה חשובה זו ע"י השופט ח' מלצר (כתוארו אז):

"טווח ענישה מוסכם במסגרת הסדר טיעון - שונות ממתחם הענישה בשני מובנים עיקריים: (א) בrama המבניתית - טווח ענישה מוסכם בהסדר טיעון נקבע על ידי הצדדים, בעודו מושך ענישה נקבע על ידי בית המשפט, בעקבות הנחיות המחוקק. (ב) בrama המהויתית - טווח ענישה מוסכם בהסדר טיעון הוא תוצאה של מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להלן, בשים לב לכל נסיבות התקיק ולכן הוא משקף בעיקר את האינטרסים הצדדים של שני הצדדים (תוך התחשבות בעובדה כי רשותות התביעה מייצגות אינטראס ציבורי רחב יותר). מתחם הענישה משקף, לעומת זאת, קביעה נורמטטיבית של בית המשפט בדבר האיזון הראו ענייני החבורה בין כלל השיקולים הרלבנטיים על פי המתכוונת הקבועה בחוק. כczזה, מתחם הענישה אינו תלוי איפוא בכוח המיקוח של מי הצדדים, או בהעדפותיהם (האישיות, או המוסדיות)." (שם, פסקה 17).

לענין בקשה המערער להארכת תוקפו של המאסר המותנה תחת המאסר בפועל שהוטל, אצין כי בעניינו של המערער לא עומדים לזכותו שיקולי שיקום, אין במצבו תסוקיר של שירות המבחן הממליץ על שיקום והמערער לא עבר הлик טיפול. יודגש כי לחובתו של המערער 4 הרשותות קודמות לפליילים בגין עבירות סמים, הימורים, אלימות ועבירות נגד הסדר הציבורי, שבגינן ריצה 6 חודשים מאסר בדרך של עבירות שירות - 10 חודשים מאסר בפועל. בנוסף צבר המערער לחובתו 47 הרשותות קודמות בתעבורה וכי הוא ביצע את העבירות נשוא תיק זה בעודו שתליו ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה ושתי פסילות מותנות ברות הפעלה ובעוודו ממතין לתחילת ריצוי עבירות השירות שהוטלו עליו בתיק הקודם. התנהלותו שכזו אינה מצדיקה מתן הזדמנויות נוספת למערער, בדמות הארכת מאסר מותנה במיוחד לאור העובדה שהמערער לא עמד במחוייבות הchallenge עליו להוכיח את הענישה השיקומית שהוטלה עליו בעבר. המערער חוזר לסומו ובבכזע העבירה דנן הוא כבר מוכיח כי חוקי התעבורה אינם נור לרגליו וכי לא ניתן להרחקו מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברכזו הטוב - לענין זה ראוי להפנות לרע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' ابو לבן**, (8.5.07), ראו גם רע"פ 6206/07 **אריה ענתבי נגד מדינת ישראל** (4.9.07) ורע"פ 1575/07 **יוסף משיח נגד מדינת ישראל** (22.2.07), שבמקרים האלה דחה בית המשפט העליון בקשות ערעור על פסקי דין שבהם הוטלו עונשי מאסר בפועל בגין עבירות של נהיגה בפסילה.

זאת ועוד, בימ"ש קמא התחשב בנסיבות של המערער, בהסדר הטיעון וכל השיקולים העומדים לזכות המערער לרבות טיעוני התקדימות ואי הבחרות, ככלא הטיל מאסר בפועל מאחורי סORG ובריח, תוך הפעלת המאסר המותנה, חלקו במצטבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שהטיל בתיק זה ובמסفو של יומ הטיל עליו עונש שיורצה בדרך של עבירות שירות ולא מאחורי סORG ובריח.

אשר לרכיב הפסילה בפועל, גם שהמערער מicked ערעורו רק על רכיב המאסר, אצין כי מדובר ברכיב עונשה שהוסכם כי יהיה לפי שיקול דעת בימ"ש קמא והוא מצוי בתחום העונשה ההולם שנקבע ע"י בימ"ש קמא ולכן אין כל מקום להתערב ברכיב זה.

19. מכל האמור לעיל אני>Dコーナー את הערעור.

20.

היה ואני צו עיכוב ביצוע גזר הדין, בטל בזה הצו.

21. הויל והמועד לתחילת ריצוי עבירות השירותخلف זה מכבר, בהתאם לחוות דעתו של הממונה, הרי מתבקש הממונה לאמת עבור המערער מועד חילופי לתחילת ריצוי עבירות השירות.

22. על המערער להפקיד את רישיונו ביום 24/6/16 לשם תחילת מנין עונש הפסילה ובHUDR רישאין יdag להפקיד תצהיר.

המצוירות תשליך עותק מפסק הדין לממונה על עבירות שירות.

עמוד 5

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ד, 16 Mai 2024, בהעדר הצדדים.